

**Αναγνωρίστε τις εξαρτημένες προτάσεις στο παρακάτω κείμενο
βάζοντας τες σε παρενθέσεις και γράφοντας το είδος τους.**

Ο παππούς μου ήταν ένας μεγαλόσωμος άντρας γεμάτος υγεία, αν και ήταν εβδομήντα ετών. Όλη τη ζωή του την πέρασε στα Κιμιντένια, μια σκληρή ζωή, ώσπου ν' αναστηθεί το υποστατικό. Από τη δύσκολη εκείνη ζωή το μόνο σημάδι που έμεινε ήταν βαθιές χαρακιές στο πρόσωπο του, τίποτ' άλλο. Στα γαλανά μάτια του βασίλευε παιδική αγαθότητα, και στα χείλια του, όταν γελούσε, έλαμπε η καλοσύνη του κόσμου. Σ' έναν πιστό επιστάτη είχε αναθέσει την κυβέρνηση του υποστατικού. Έτσι μπορούσε όλη τη μέρα να είναι ντυμένος με τ' ακριβά τα ρούχα του από τσόχα. Είχε μίαν απερίγραπτη ευαισθησία στο ντύσιμο του, και ποτέ δε θυμούμαι να τον είδα αφρόντιστο όλα τα καλοκαίρια που ζούσαμε κι εμείς στο κτήμα. Επειδή δεν ήξερε διόλου γράμματα, για να τα καταφέρει με τους λογαριασμούς, τον βοηθούσε η γιαγιά μου.

Φαίνεται πως όλες οι γιαγιάδες ήταν τρυφερά πλάσματα. Η δική μου όμως ήταν το πιο γλυκό και το πιο ήρεμο πρόσωπο μέσα σε όλες τις γιαγιάδες του κόσμου. Πέρασε μαζί με τον παππού όλες τις πίκρες κι όλες τις δυσκολίες της ζωής, τον βοήθησε τόσο σε όλες τις προσπάθειες, ώστε ένα μεγάλο μέρος από όσα κατάφερε ο παππούς ήταν και δικό της έργο. Όμως, και όταν βρισκόταν στα βαθιά της γεράματα, οι σχέσεις με τον παππού μας μένανε βασισμένες στο ίδιο τυπικό των νεανικών τους χρόνων.